

מסכת מנחות

פרק ה משנה ד

וְחֵיב עַל הַשָּׁמֶן בְּפָנֵי עֶצְמוֹ, וְעַל הַלְבוּנָה בְּפָנֵי עֶצְמָהּ. נָתַן
עָלֶיהָ שָׁמֶן, פָּסְלָהּ. לְבוּנָה, יִלְקָטָנָהּ. נָתַן שָׁמֶן עַל שִׁירֶיהָ, אֵינוֹ
עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה. נָתַן כָּלִי עַל גִּבִּי כָלִי, לֹא פָסְלָהּ: